

- 5) Vai apstrādātājam, attiecīgi, iestādei gadījumā, kad attiecīgā persona lūdz piešķirt tai piekļuvi lēmuma projektam, ir šai personai jāizsniedz minētā dokumenta kopiju, lai būtu īstenotas piekļuves tiesības?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.).
- (²) Eiropas Savienības Pamattiesību harta (OV 2000, C 364, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 26. martā — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-146/12)

(2012/C 157/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch un G. Braun)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Vācijas Federatīvā Republika nav pieņēmusi vai katrā ziņā paziņojusi Komisijai normatīvos un administratīvos aktus, kuri ir vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvas 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā (¹) 1. pantu, 2. pantu, 4. panta 2. punktu, 5. panta 2., 5., 6. un 8. punktu, 6. panta 1., 2., 3., 9. un 10. punktu, 7., 8. un 9. pantu, 11. panta 4. un 5. punktu, 12. pantu, 13. panta 5. punktu, 15., 16. un 17. pantu, 18. panta 1., 2., 4. un 5. punktu, 19. panta 3. punktu, 20.-27. pantu, 28. panta 4. un 6. punktu, 32.-35. pantu, kā arī I-IX pielikumu;

— saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai kavējuma naudu EUR 215 409,6 dienā par to, ka tā nav izpildījusi pienākumu paziņot par transponēšanas pasākumiem, kura ir maksājama Eiropas Savienības pašas resursu kontā;

— piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2010. gada 19. jūlijā.

(¹) OV L 191, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 29. martā iesniedza Högsta domstolen (Zviedrija) — Eva-Marie Brännström un Rune Brännström/Ryanair Holdings plc

(Lieta C-150/12)

(2012/C 157/06)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Eva-Marie Brännström un Rune Brännström

Atbildētājs: Ryanair Holdings plc

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai gaisa pārvadātāja atbildība par zaudējumiem, kas radušies kavējuma Monreālas konvencijas 19. panta izpratnē dēļ, ietver arī gadījumus, kad pasažieru ierašanās galamērķī ir aizkavējusies lidojuma neveikšanas dēļ? Vai kāda nozīme ir tam, kādā posmā lidojums ir ticis atcelts, piemēram, pēc pierēģistrēšanās?

- 2) Vai lidostā pastāvoša tehniska problēma, kuras dēļ — atsevišķi vai kopā ar laika apstākļiem — nav bijis iespējams veikt nolaišanos, var tikt atzīta par “ārkārtēju apstākli” Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē? Vai, izvērtējot to, kas ir atzīstams par šādu apstākli, nozīme var būt tam, ka lidsabiedrībai jau iepriekš bija zināms par šo tehnisko problēmu?

- 3) Ja atbilde uz otrā jautājuma pirmo daļu ir apstiprinoša, kādi pasākumi lidsabiedrībai ir jāveic, lai tai neiestātos pienākums samaksāt kompensāciju atbilstoši regulas 5. panta 3. punktam?

— vai var prasīt — un, ja jā, tad ar kādiem nosacījumiem un kādā apmērā —, lai lidsabiedrības rīcībā būtu papildu resursi, piemēram, gaisa kuģi vai apkalpe, kas būtu gatava veikt lidojumu, kurš pretējā gadījumā būtu bijis jāatceļ, vai lai veiktu lidojumu atceltā lidojuma vietā?

— vai no lidsabiedrības var prasīt piedāvāt pasažieriem maršruta maiņu atbilstoši regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam? Kādi pienākumi šādā gadījumā pastāv, piemēram, attiecībā uz izlidošanas laiku un vērsanos pie citiem pārvadātājiem?